

Sygn. akt I ACz 89/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Pele
	SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy
z powództwa **J. C.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w Przemyślu**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 23 listopada 2012 r., sygn. akt I C 654/12

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie obciąża powoda J. C. kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podał, iż podstawą rozstrzygnięcia zawartego w pkt. II wyroku jest dyspozycja z art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w zw. z § 6 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zdaniem Sądu Okręgowego powód powinien ponieść koszty zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego, gdyż w całości przegrał sprawę.

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie, w którym powołał się na swoją trudną sytuację materialną. Wskazał, iż jego zarobki wynoszą 1.350 zł miesięcznie, z czego uiszcza na rzecz syna alimenty w wysokości 300 zł miesięcznie, ponosi czynsz za mieszkanie w wysokości po 360 zł miesięcznie, spłaca należność egzekwowaną w kwocie po 150 zł miesięcznie, zaś z pozostałej sumy musi opłacić gaz, prąd, jedzenie i środki czystości.

Mając powyższe na uwadze powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie go do ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę poprzez nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż przepis zawarty w art. 102 kpc jest odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Stanowi on rozwiązanie szczególne, niepodlegające wykładni rozszerzającej i wykluczające stosowanie wszelkich uogólnień, a zatem do swego zastosowania wymaga wystąpienia wyjątkowych okoliczności, do których można zaliczyć np. stan majątkowy strony, jej sytuację życiową, czy okoliczności związane z samym przebiegiem procesu. Kwalifikacja „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy do sądu, który powinien uwzględnić całokształt okoliczności sprawy i kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości.

To właśnie poczucie sprawiedliwości legło u podstaw rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego o zwolnieniu powoda od obowiązku zwrotu przeciwnikowi kosztów poniesionych w związku z procesem.

Szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 102 kpc wyraża się w tym, że jakkolwiek powód ma obecnie dochody, to jednak ich wysokość (1.350 zł) w stosunku do licznych zobowiązań (ok. 800 zł miesięcznie) i kosztów koniecznego utrzymania, nie pozwalają na poniesienie kwoty 7.200 zł, bez popadnięcia w dalsze zadłużenie.

W tej sytuacji należy uznać, że nawet w dłuższym czasie nie będzie on w stanie opłacić całej zasądzonej od niego tytułem kosztów procesu kwoty.

Niezależnie od powyższego, zastosowanie art. 102 kpc jest uzasadnione także charakterem niniejszej sprawy oraz subiektywnym przekonaniem powoda co do zasadności niniejszego roszczenia, co mogło wynikać z „omyłki pisarskiej” w kwotach wskazanych w sentencji wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 6 lutego 2006r. (sygn. akt VII C 13/06), sprostowanej postanowieniem z dnia 26 stycznia 2007r. Fakt ewidentnej pomyłki Sądu Rejonowego w Przemyślu w powyższym orzeczeniu mógł więc wywołać u powoda uzasadnione przekonanie o słuszności roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie, tym bardziej, że nie jest on reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie w oparciu o art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.